

מנחה לחול

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאֹמֶר וְעַשֵּׂת בַּיּוֹם נְחַשֵּׁת וּבְנֶנוּ נְחַשֵּׁת לְרֹחֶצֶת וְגַתְתָּ אֶת־
בֵּין אֲهָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְגַתְתָּ שְׁמַה מִים וְרֹחֶצֶת אַהֲרֹן וּבְנֵיו מִמְּנָנוּ אֶת־
יְדֵיכֶם וְאֶת רְגֵלֵיכֶם בְּבָאֵם אֶל אֲהָל מוֹעֵד יְרֹחֶצֶת מִים וְלֹא יִמְתָּג אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּת לְהַקְטִיר אֲשֶׁר לֵי וְרֹחֶצֶת יְדֵיכֶם וְרְגֵלֵיכֶם וְלֹא יִמְתָּג וְהִתְהַלֵּחַ לְהָם
חֶק עוֹלָם לו וְלֹרְעֹו לְדָרָתָם.

יְהִי רָצֵנוּ מַלְפִינִיךְ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַרְחָם עַלְיָנוּ וְתִמְךָל לְנוּ עַל כָּל
מִתְאַתֵּינוּ וְתִכְפֵּר לְנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח לְנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָּנָה בַּיּוֹם
הַמִּקְדֵּשׁ בְּמִתְרָה בִּימֵינוּ וְנִקְרֵיב לִפְנֵיךְ קָרְבָּנוּ הַתָּמִיד שִׁיכְפֵּר בְּעָדָנוּ כְּמוֹ שְׁכַתְבָּת
עַלְיָנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְהִי מִשָּׁה עַבְדָּךְ מִפִּי כְּבָזָד פָּאָמוֹר:

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מִשָּׁה לְאֹמֶר צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֶלָּהֶם אֶת קָרְבָּנִי לְחַמִּי
לְאַשְׁר רִיחַ נִיחַחַי תִּשְׁמַרְתָּ לְהַקְרֵיב לֵי בְמַזְעָדוֹ וְאֶמְרָת לְהֶם זֶה הַאֲשֶׁר
תִּקְרֵיבְוּ לֵי בְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תִּמְיָם שָׁנִים לַיּוֹם עַלְהָת תָּמִיד אֶת הַכְּבָשׁ אֶחָד
תַּעֲשֵׂה בְּבָקָר וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי תַּعֲשֵׂה בֵּין הַעֲרָבִים וְעִשְׁרִית הַאִיפָה סְלָת
לְמִנְחָה בְּלוֹיה בְּשָׂמִן בְּתִית רְבִיעַת הַחַיִן עַלְתָת תָּמִיד הַעֲשִׂיה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ
נִיחַח אֲשֶׁר לֵי וְגַסְפּוּ רְבִיעַת הַחַיִן לְכָבֵשׁ הַאַחֲד בְּקָדֵשׁ גַּסְךְ שָׁבֵר לֵי
וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי תַּعֲשֵׂה בֵּין הַעֲרָבִים בְּמִנְחָת הַבָּקָר וּבְגַסְפּוּ תַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר
רִיחַ נִיחַח לֵי.

וְשַׁחַט אֶת־זֶה הַמִּזְבֵּחַ צְפֵנָה לִפְנֵי יְהָוָה וְזַרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְּהָנִים אֶת דָמוֹ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב.

יְהִי רָצֵנוּ מַלְפִינִיךְ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַהָא אֶמְרָה זו חִשּׁוּבָה וּמִקְבָּלָת
וּמְרָאָה לִפְנֵיךְ פָּאָלו הַקְרָבָנוּ קָרְבָּנוּ הַתָּמִיד בְּמַזְעָדוֹ וּבְמָקוֹמוֹ וּבְהַלְכָתוֹ.

אַתָּה הוּא יְהִי אֱלֹהֵינוּ שְׁהַקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת קְטָרָת הַסְּמִים בָּזָמוֹ שְׁבִית
הַמִּקְדֵּשׁ הִיא קִים פָּאָשֵׂר צִוְית אֹתָם עַל יְהִי מִשָּׁה נִבְיאָה פְּקֻדּוּב בְּתוֹרַתְךָ

ויאמר יי אל משה, קח לך סמים, גטף וshallot וחלבנה, סמים ולבנה זפה, בד בבד ידיה. ועשית אתה קטרת, רקח, מעשה רוקח, ממלחה, טהור, קדש. וshallot ממנה הדק, וגתתה ממנה לפני העדת באهل מועד אשר איעד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם. ונאמר: והקטר עלי אהרן קטרת סמים, בבר בבר בר היטיבו את הנרת קטרת. ובתעלת אהרן את הנרת בין הערים יקטרת, קטרת תמיד לפני יי לדרכיכם.

תנו רבנן, פטום הקטרת כיצד. שלוש מאות וששים ושמשה מניהם היו בה. שלוש מאות וששים וחמשה במגין ימות החמה, מנה לכל יום, פרס בשחרית ופרס בין הערים. ושלשה מניהם יתרים, מהם מבנים כהן גדול מלא חפני ביום הכהנים. ומהזירן למכתשת בערב يوم הכהנים, ישוחקן יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה, ואלו הן: (א) הצרי, (ב) זהצפן, (ג) החלבנה, (ד) והלבונה, משקל שבעים שבעים מננה. (ה) מורה, (ו) וקציעה, (ז) שבלה נרד, (ח) וברכם, משקל ששה עשר ששה עשר מננה. (ט) הקשטו שנים עשר, (י) וקלופה שלשה, (יא) וקגנון תשעתה. ברית בראשינה תשעה קבועין, יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חוריון עתיק, מלחה סודמית רביע, מעלה עשן כל שהוא. רבבי נתן הבעל אומר, אף בפתח תירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש, פסלת. ואם חסר אחת מכל סמנית, חיב מיתה.

רבנן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף ברית בראשינה למה היא בא, כדי ליפות בה את הצפן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפן, כדי שתהא עזה. וזה לא מי רגליים יפין לה, אלא שאין מכנים מי רגליים במקdash מפני הבוד.

תניא, רבבי נתן אומר, כשהוא שוחק, אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שתקול יפה לבושים. פטמה לחצאיין, בשורה, לשלייש ורבכיע, לא שמענו. אמר רבבי יהודה, זה הכלל, אם במדתך, בשורה לחצאיין, ואם חסר אחת מכל סמנית, חיב מיתה.

תְּנִיאָ, בֶּר קְפָּרָא אֹמֶר, אַחֲת לְשָׁבָעִים שָׁגָה הִיתָּה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים
לְחַצְאֵין. וְעוֹד תְּנִיא בֶּר קְפָּרָא, אַלְוָה הִיה נוֹתֵן בָּה קֹרְטוֹב שֶׁל דְּבָשׁ, אֵין אָדָם יִכְלֶن
לְעַמְדָן מִפְנֵי רִיחָה. וְלֹמַה אֵין מַעֲרְבֵין בָּה דְּבָשׁ, מִפְנֵי שְׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: בַּי כָּל
שָׁאָר וְכָל דְּבָשׁ לֹא תִּקְטִירוּ מִפְנֵו אֲשָׁה לִי.

ג' פָּעָמִים: יְיָ צְבָאֹת עַמְּנָנוּ, מְשַׁגֵּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב, סָלָה.

ג' פָּעָמִים: יְיָ צְבָאֹת, אֲשֶׁרְיָ אָדָם בְּطֻחָה בָּה.

ג' פָּעָמִים: יְיָ הַוּשְׁעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲגַןּוּ בַּיּוֹם קְרָאנָגָן.

אַתָּה סְתָר לֵי, מִצְרָא תְּאַרְגַּנִּי, רַגְּיִ פְּלִיטָה תְּסֻכְּבָנִי, סָלָה. וְעַרְבָּה לֵי מְנַחָת יְהוּדָה
וּירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עַזְלָם וּבְשָׁנִים קָדְמָנִיות.

אֲבָ"ג יְה"ז	אֲגָא, בְּכָה גְּדַלָת יְמִינָה, תְּתִיר צְרוֹרָה.
קְרַ"ע שְׂטָ"ז	קִבְּלָ רִנְתָ עַמָּה, שְׁגַבָּנוּ טְהָרָנוּ, נֹרָא.
נְגַ"ד יְכָ"ש	נָא גָבָור, דָזְרַשִּׁי יְהוּדָה, בְּבָבָת שְׁמָרָם.
בְּטַ"ר צְחָ"ג	בְּרִכָּם, טְהָרָם, רְחָמָם, אַדְקָתָךְ תִּמְיד גְּמַלָּם.
חַקְ"ב טְנוּ"ע	חָסִין קְדוֹשָׁ, בְּרוֹב טְוִבָּה, נְהָל עֲדַתָּה.
יְגַ"ל פּוּ"ק	יְחִיד גָּאָה, לְעַמְּךָ פְּנִיה, זָכְרִי קְדַשְׁתָךְ.
שְׁקָ"ו צִי"ח	שְׁזַעֲתָנוּ קִבְּלָ, וְשָׁמָע צְעַקְתָּנוּ, יוֹדָע תְּעַלְמֹות.
	בְּרוֹה שֵׁם בְּבוֹד מְלֻכּוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד.

אֲשֶׁר יַוְשֵׁבִי בִּתְהָה, עַזְדָּלָקְסָ פָּלָת. אֲשֶׁר הַעַם שְׁבָכָה לוֹ,
 אֲשֶׁר הַעַם שְׂנִי אֱלֹהִים. תְּהִלָּה לְדוֹד,
 אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
 בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
 גָּדוֹלָה יְיָ וְמַהְלָל מַאֲדָה, וְלִגְדְּלָתָה אֵין חַקָּר.
 דָּוָר לְדוֹר יִשְׁבַּח מְعִשָּׂיה, וְגַבּוֹרָתָה יִגְיָדָה.
 תְּדָר כְּבָוד הַזָּדָה, וְדָבָרִי נְפָלָתִיךְ אֲשִׁיחָה.
 וְעֹזָז נֹרְאָתִיךְ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתָךְ אַסְפָּרָנָה.
 זָכָר רַב טוֹבָךְ יִבְיעָה, וְצִדְקָתָךְ יִרְגְּנָגָה.
 חַנּוּן וּרְחוּם יְיָ, אַרְךְ אֲפִים וְגָדָל חַסְדָּךְ.
 טֹוב יְיָ לְכָל, וְרְחַמְּיוּ עַל בָּל מְעִשָּׂיו.
 יְזָדוֹק יְיָ בָּל מְעִשָּׂיה, וְחַסְדִּיךְ יִבְרָכּוּךְ.
 כְּבָוד מְלֹכוֹתְךָ יֹאמְרוּ, וְגַבּוֹרָתָךְ יִדְבָּרָה.
 לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרָתִי, וְכְבָוד הַדָּר מְלֹכוֹתָנוּ.
 מְלֹכוֹתְךָ מְלֹכוֹת בָּל עַזְלָמִים, וְמְמִשְׁלָתְךָ בָּל דָּר וְדָר.
 סְוֻמָּךְ יְיָ לְכָל הַנְּפָלִים, וְזָקָף לְכָל הַכְּפּוּפִים.
 עַנְיִן כָּל אַלְיךְ יִשְׁבָּרָג, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אַכְלָם בְּעַתָּה.
 פּוֹתַח אֶת יָדֶךָ, וְמִשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי רָצְוָן.
 צָדִיק יְיָ בָּל דָּרְכֵיכְיָ, וְחַסְדִּיךְ בָּל מְעִשָּׂיו.
 קָרָוב יְיָ לְכָל קָרָאֵי, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָתָה.
 רָצְוָן יִרְאֵי יִעְשָׂה, וְאֶת שְׂוּעָתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁעַם.
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת בָּל אַתָּבֵי, וְאֶת בָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד.
 תְּהִלָּתָה יְיָ יְדָבֵר פִּי, וַיְבָרֵךְ בָּל בְּשֶׁר שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
 וְאֶנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהָה, מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלִיאָתָה.

ש"ז

וְתִגְדֵּל וַיְתַקְדִּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעַלְמָא דֵי בְּרָא כְּרֻעוֹתָה, וַיְמַלֵּךְ מְלֹכוֹתָה בְּחִיכָּזָן
 וּבְיוֹמִיכָּן וּבְחִי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וֹאמְרוּ אָמָן.
 יְהָא שְׁמָה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעוֹלָם וּלְעַלְמָי עַלְמָיָא.
 יַתְבָּרֵךְ וַיְשַׁתְּבַחַת וַיְתַפְּאֵר וַיְתַרְוּם וַיְתַגְּשָׂא וַיְתַהְדֵּר וַיְתַעַלָּה וַיְתַהְלֵל שְׁמָה דְּקָדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, לְעַלְאָ מִן כָּל (בְּנֵשִׁיָּה לְעַלְאָ וּלְעַלְאָ מִפְּלָ) בְּרַכְתָּא וַיְשִׁירָתָא תְּשִׁבְחָתָא
 וְגַחְמָתָא, הַאֲמִרָּן בְּעַלְמָא, וֹאמְרוּ אָמָן.

כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא, הַבּוֹ גָּדָל לְאֱלֹהִינוּ
אָדָנִי שֶׁפְתִּי תִּפְתַּח וַיְגִיד תְּהִלָּתָךְ.

ברוך אתה יי' אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהִי אֶבְרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק, וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, הַאֵל הַגָּדוֹל
הַגּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים, וּקְנָה הַפְּלָל, וּזְכָר חָסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ
בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָת.

בעשיית:
זכרנו למיטים, מלך חפץ במיטים, וכתבנו בספר מיטים, למען אלהים מיטים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברاهם.
אתה גיבור לעולם אדני, מתחיה מותים אתה, رب להושיע.

בחורף:

משיב קרות ומוריד הגשם.

מכל כל חיים בחסד, מתחיה מותים ברוחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתר אסורים,
ומקיים אמונה לישני עפר, מי במוח בעל גבורותומי דומה לה, מלך ממות ומחיה ומצמיח
ישועה.

בעשיית:
מי במוח אב הרוחמים, זכר צוריו למיטים ברוחמים.
ונאמן אתה לתחיות מותים. ברוך אתה יי', מתחיה מותים.

קדושא

נקדש את שמה בעולם, כשם שמקודישים אותו בשמי מרים, כתוב על יד נבייך, וקרוא זה אל זה
ואמור:

קדוש, קדוש, קדוש, יי' צבאות, מלא כל הארץ כבודו.
לעומתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי' מקומו.

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ימליך יי' לעולם, אֱלֹהֵיך צִיּוֹן, לְדָר וְדָר, הַלְלוֹיה.

ש"א: לדור ודור נגיד גדול, ולנצח נצחים קדשתך נקייש, ושבחך, אֱלֹהִינוּ, מפניו לא ימוש
לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי', האל הקדוש (בעשיית: הפלגה הקדוש).

אתה קדוש ושם קדוש, קדושים בכל יום יהלוך פלה. ברוך אתה יי', האל הקדוש (בעשיית:
הפלגה הקדוש).

אתה חונן לאדם הצעת, ומלאך לאותן בינה. חוננו מאתקה דעה, בינה והשכל. ברוך אתה יי', חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתוכה, וקרבנו מלכנו לעובדתה, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה יי', חונן הרוצה בתשובה.

סלוח לנו אבינו, כי חטאנו מחל לנו, מלכנו, כי פשענו, כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי', חנון תפילה לסללה.

ראה בענינו וריבת ריבנו ונאלנו מתרה למעו שמה, כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי', גואל ישראל.

(בחנונית צבור מוסף הש"ץ)
ענני, יי', ענני, ביום צום תעניתנו, כי באה גדולה אנחנו. אל תפנו אל רשותנו, ואל מסטר פניך
מןנו, ואל תתעלם מתחננתנו. היה לא קרוב לשועטנו, יהי נא מסך לנחמננו, טרם נקרא אליו,
ענני, פקדך שנאמר: והיה טרם יקרו ואני עננה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה, יי',
העונה בעת ארה, פודה ומצליל בכל עת ארה וצוקה. ברוך אתה יי', העונה בעת ארה.)

רפאנו, יי', ורפא, הוישענו וגנשעת, כי תהלחנו אתה, והעליה רפואה שלמה לכל מפותינו.
כי אל מלך רופא נאמנו ורחמן אתה. ברוך אתה יי', רופא חוליו עמו ישראל.

ברך עלינו, יי' אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני טובותה לטובה,
(בקיא) ותנו טל ומطر לברכה

על פני הארץ, ושבענו מטויה, וברך שננתנו בשנים חטבות. ברוך אתה יי', מברך השנה.
תקע בשופר גדול להרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבענו יחד מארבע ב拐ות הארץ. ברוך
אתה יי', מקבץ גדי עמו ישראל.

השיבת שופטינו בבראשונה ויעצינו בבחלה, והסר ממנה יגון ואנחת, ומלוך עליינו אתה, יי',
לבך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי', מלך אוֹהֶב צדקה ומשפט (בעשיית
המלך המפעט).

ולמלשינים אל תה תקו, וכל הרשעה ברגע תאבד, וכל אויביך מתרה יברתו, והזדים
מהירה תעקר ותשבר ותמגר ותכני ב מהרה בימינו. ברוך אתה יי', שבר איבים ומכניע זדים.
על הצדיקים ועל החסידים ועל זקניהם עמך בית ישראל, ועל פלייתם סופריהם, ועל גרי הארץ
ועל נס נא רחמייך, יי' אלהינו, ותנו שבר טוב לכל הבוטחים בשמה באמת, ושים חל坎坷
עמם לעולם, ולא גבוש כי בך בטהנה. ברוך אתה יי', משען ו מבטח לצדיקים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירָה בֶּרְחָמִים תָּשׂוֹב, וְתַשְׁפּוֹן בְּתוֹכָה בְּאַשֵּׁר דָּבָרֶת, וּבָנָה אֹתָה בְּקָרֶוב בַּיּוֹמֵינוּ בְּנֵינוּ עֽוֹלָם, וְכַסְתָּא דָוד מְהֻרָה לְתוֹכָה תָכִין. (בתשעה באב אמרים 'נחים') בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה בָּנֵינוּ יְרוּשָׁלָם.

[בחשנה באב נחים, ייְהוָה לנוּ, את אַבְלִי יְרוּשָׁלָם, ואַת הָעִיר הַאֲבָלָה וְהַמְּרֻבָּה וְהַזָּמָמָה. הַאֲבָלָה מִבְּלִי בְּנֵיכֶם, וְהַמְּרֻבָּה מִפְּנַנְנֶתְיכֶם, וְהַזָּמָמָה מֵאַיִן יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשָׁבָת וְרָאשָׁה חֲפוֹי, בְּאַפְתָּה עַקְרָה שֶׁלָא יָלַךְהָ. וְיַבְלִשָּׁה לְגַיְנוֹת, וְיַרְשָׁה עַוְבָּרִים, וְיַטְלִלוּ אֶת עַפְתָּה יְשָׂרָאֵל לְחֶרֶב, וְיַהֲרֹגו בְּזָדָן חִסְדֵי עַלְיוֹן. עַל בְּנֵיכֶם צִיּוֹן בְּפִרְמַר תְּכָבָה, וְיַרְשָׁלָם תְּחַטֵּן קָולָה. לְבִי לְבִי עַל חָלְלֵיכֶם, פָּעֵי פָּעֵי עַל חָלְלֵיכֶם. בַּי אַתָּה ייְהוָה אַתָּה עַתִּיד לְבָנוֹתֶה, פְּאָמָר: וְאַנִּי אֲהֵיה לְהָ, נָאָם ייְהוָה, חָמָת אַשְׁׁפָּבָב, וְלִכְבּוֹד אֲהֵיה בְּחַזְכָּה בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מַנְחָם צִיּוֹן וּבָנָה יְרוּשָׁלָם.]

את צמָח דָוד עַבְדָךְ מְהֻרָה תָצִימָת, וְקָרְנוּ תְּרוּם בִּישְׁוּעָתֶךָ, בַי לִישְׁוּעָתֶךָ קָרְנוּ כָל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מַצְמִיחָה קָרְזוּ יְשֻׁעָתָה.

שמע קָוְלָנוּ ייְהוָה נָנוּ, חָסָר וְרָחָם עַלְינוּ, וְקָבֵל בְּרָחָמִים וּבְרָצָן אֶת תְּפִלָתֵנוּ, בַי אֶל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתְּחִנּוֹגִים אַתָּה, וּמְלֵפְנֵיךְ, מְלַכְנוּ, רַיקָם אֶל תְּשִׁיבָנָה

[בחנונית צבור אמרים כאן ענוו]:
עַנְנוּ, ייְהוָה, בְּיוֹם צָום תְּעִנִיתֵנוּ, בַי בָּאַרְהָ גְדוֹלָה אֲנָחָנוּ. אֶל תַּפְנוּ אֶל רְשָׁעָנוּ, וְאֶל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִפְנֵנוּ,
וְאֶל תִּתְעַלֶּם מִתְחַפְּתָנָה. חִיה נָא קָרֹב לְשׁוֹעָתֵנוּ, יְהִי נָא חָסָד לְנָחָמוּ, טָרָם נִקְרָא אֲלֵיךְ עַנְנוּ, כְּדָבָר
שָׁנָאָמָר: וְהִיא טָרָם יִקְרָאוּ וְאַנִּי אֲעָנָה, עַזְזָבָה מִדְבָּרִים וְאַנִּי אֲשָׁמָע. בַי אַתָּה, ייְהוָה בְּעֵת צָרָה,
פּוֹדָה וּמְאֵיל בְּכָל עַת צָרָה וְצֹוקָה).

בַי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָת עַמָךְ יְשָׂרָאֵל בֶּרְחָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָת.

רְצָחָה, ייְהוָה נָנוּ בְעַמָךְ יְשָׂרָאֵל וּבְתְּפִלָתֶם, וְהַשֵּׁב אֶת הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵי בֵיתָה, וְאַשְׁי יְשָׂרָאֵל,
וְתְּפִלָתֶם בְּאַתָּבה תִּקְבֵל בְּרָצָן, וְתַהַי לְרָצָן תִּמְדֵיד עֲבוֹדָת יְשָׂרָאֵל עַמָךְ.

[בראש חֲדָשׁ וּבְחֶלֶב הַמּוֹעֵד אָמָרִים כאן "יָעַלְהָ וּבָאָ":]

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעַלְהָ וּבָאָ, וַיְגַעַ, וַיַּרְאָה, וַיַּרְאָה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקַד, וַיִּזְכַּר זְכָרוֹנָנוּ וַיִּקְדוֹנָנוּ,
וַיִּזְכַּר אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכַּרְוּ מְשִׁיטָם בְּנֵי דָוד עַבְדָךְ, וַיִּזְכַּרְוּ יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁה, וַיִּזְכַּרְוּ כָל עַמָךְ בֵית יְשָׂרָאֵל
לְפִנֵּיכֶם, לְפִלְיטָה, לְטוֹבָה, לְחוּ וּלְחַסֵד וּלְרָחָמִים, לְחַיִים וּלְשָׁלוּם, בְּיוֹם

לְרָאשׁ חֲדָשׁ: רָאשׁ חֲדָשׁ הָזֶה. לְפִסְחָה: חָג הַפְּטָצֹת הָזֶה. לְסֶפֶת: חָג הַסְּפּוֹת הָזֶה.

זְכָרוּנוּ, ייְהוָה נָנוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וַיִּקְדַּשְׁנוּ בּוֹ לְבָרֶכה, וַיַּזְשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִים. וַיִּזְכַּר יְשֻׁעָה וּרְחָמִים, חָסָר
וְחָנָנוּ, וְרָחָם עַלְנוּ וְהַזְשִׁיעָנוּ, בַי אֲלֵיךְ עִינָינוּ, בַי אֶל מֶלֶךְ חָנוּן וְרָחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עִינֵינו בְשׂוֹבֵך לְצִוָן בְרָחֶםִים. בָרוּךְ אַתָה ייְהוָה שְׁכִינָתוּ לְצִוָן.

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך, שאתה הוא ייְהוָה לנו ואלֵינוּ
אבוֹתינוּ, אלֵינוּ כל בשר, יוצרנו, יוצר בראשית.
ברכות וחותמות לשמה הנדול ומקודש, על
שהחיינו וקייִמְנוּ לנו תחינו ותקיִמְנוּ,
ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמור
חקיך ולעשות רצונך, ולעבך בלבב שלם, על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל מהותך.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ייְהוָה
ואלֵינוּ אֲבוֹתינוּ, לעולם ועד, צור חיינו, מגן
ישענו, אתה הוא לדור ודור, נזדה לך ונספר
תחלתה, על חיינו המסורים בידך, ועל
נשומותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום
עפננו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר וצחרים, ח טוב, כי לא בלוי רחמייך,
והmerciful, כי לא תמי חסדייך, מעולים קיינו
 לך.

[לחנכה ופורים:

על הגשים, ועל הפרקה, ועל הקבורות, ועל הפלחות, פשענית לאבותינו בימים קם בזמנם זהה.

לפורים:

בימי קדבי ואספרא בשושן הבירה, בפעמך עלייהם הקון
הרעש, בקש להשמד להרג ולאבד את כל היהודים,
מןער ועד זקן, טף ונשיותם, ביום אחד, בשילושה עשר
לקודש שנים עשרה, הוא חרש אדר, ושללים לבוז. ואלה
ברחו מיר קרבים הפרת את עצהו, וקלקלת את
מחשבתו, והשכונות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואלה בנו
על קען)

לחנכה:

בימי סתתיהו בנו יוחנן בנו גדרול, חשמונייא ובניו,
בפעמך מלכות ייְהוָה רעה על עמו ישראל
להשכיחם תורתך, ולהעבירם מתחי רצונך, ואלה
ברחו מיר קרבאים עמדו להם בעית צרכם, רבב את
ריבם, קנעת את דיהם, נקנעת את נקמתם, מסרבת גבורים
ביד חלשים, ורבבים ביד מעתים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, וידים ביד עזקי תורהך. ולב
עשרה נס גדרול וקדוש בעולקה, ולעוף ישראל עשרה
חסונה גדרלה ופרקון בהיום הזה. ולאחר בנו בנו בנו
לדבר ביה, ופנו את היכלה, ותפכו את מקדשך,
והרליך נירות בבחירות קדרשך, וקבעו נסונת ימי
חנכה אלו, להודות ולהצל לשמה הנדרול.

ועל כלם ותברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד.

[בנש"ח: ובתוב לחים טובים כל בני בריתך]

וכל חחים יודוק פלה, ויתללו את שמה באמת, האל ישועתנו ועזרתנו פלה. ברוך אתה ייְהוָה שמה
ולך נאחה להוזות.

(בחנונית צבור הש"ץ אומר: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָה הַמְשֻלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה מִפְתֻּוָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָּךְ, הַאֲמֹורָה מִפְּיָ אָחָרָנוּ וּבְנֵיו כְּהַנִּים, עַם קָדוֹשָׁךְ, כְּאָמוֹר.)

יבְּרָכָה יְיָ וַיִּשְׁמַרְךָ. [קהל-בון יהי רצון]

יאָר יְיָ פָנֵינוּ אֱלֹיךְ וַיִּחְנָן. [קהל-בון יהי רצון]

ישָׂא יְיָ פָנֵינוּ אֱלֹיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם. [קהל-בון יהי רצון]

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ תִּשְׁיוּם לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֹהוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֵיכְךָ לְבָרְךָ אֶת עַמֶּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ.

בחנונית צבור אומרים שים שלום טובה וברכה, חן וחסד ורוחמים, עלינו ועל כל ישראל עף. ברכנו, אבינו, בָּרוּךְ בָּאָחָד בָּאוֹר פָנֵיךְ, כִּי בָאָר פָנֵיךְ נִחְתַּף לְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַסְדֶּיךְ וְאֶחָבָת חַסְדֶּיךְ, וְצִדְקָה וּבָרְכָה וּרְחַמִּים וּמִים וּשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעִינֵיכְךָ לְבָרְךָ אֶת עַמֶּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ.

(בנש"ת: בְּסֶפֶר מִים, בָּרָכָה וּשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, נִצְחָר וּנְכַתֵּב לְפָנֵיךְ, אַנְתָּנוּ וְכָל עַמֶּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִם טוֹבִים וּשְׁלוֹם.)

ברוך אתה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךְ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. (ויש אומרים: עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם)

(יהי לרצון אמר פי וחתון לב לפניה, יי צורי וגואלי).

אלֹהֵי, גַּזְעֵר לְשׂוֹנֵי מִרְעָעָי, וְשִׁפְתֵּי מִזְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקָלְלֵי נֶפֶשִׁי תְּלִם, וְנֶפֶשִׁי בְּעַפְרֵר לְכָל תְּהִית. פָתָח לְבִי בְתּוֹרַתְךָ, וּבְמִצְוֹתְיךָ תַּرְדוֹף נֶפֶשִׁי. וְכָל הַחֹשְׁבִים עַלְיָ רְעָתָה, מִתְהַרֵּה הַפְּרָעָת עַצְתָּם וּמִקְלָלָם מִתְחַשְּׁבָתָם. עַשֵּׂה לְמַעַן שְׁמָה, עַשֵּׂה לְמַעַן יְמִינָה, עַשֵּׂה לְמַעַן קְדֹשָׁתָךְ, עַשֵּׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יְחַלְצָוָן יְדִידָךְ, הַוּשִׁיעָה יְמִינָה וּעֲנָגָנִי. יהי לרצון אמר פי וחתון לב לפניה, יי צורי וגואלי. עַשֵּׂה שְׁלוֹם (בעשיית יש אומרים: הַשְּׁלוֹם) בְּמִרְזָמִי, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְיָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניה, יי אלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְגָּה בֵּית הַמְּקֹשֶׁשׁ בְּמִירָה בְּיָמֵינוּ, וְתַנוּ חַלְקָנוּ בְתּוֹרַתְךָ, וְשָׁם גַּעֲבֵךְ בְּירָאָה בְּיָמֵינוּ עַלְמָן וּבְשָׁנִים קְדֻמּוֹנִיות. וְעַרְבָּה לְיִי מִנְחָת יְהוָה וִירוּשָׁלָם, בְּיָמֵינוּ וּבְשָׁנִים קְדֻמּוֹנִיות.

אבינו מלכנו

לתענית צבור ולעתרת ימי חשויה

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַטֹּאנוּ לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אָז לָנוּ מְלָךְ אֲלֹא אַתָּה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עַמְנוּ לְמַעַן שָׁמָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּרוֹךְ (בְּעִשְׂיָת: חֲדֵשׁ) עַלְנוּ שָׁנָה טוֹבה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטַל מְעַלְנוּ כֹּל גָּוֹרֹות קְשׁוֹת.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטַל מִחְשָׁבֹת שָׁגָנָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפְּרֵעֶצֶת אַוְיכָנָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּלָהָ כָּל צָר וּמְשִׁיטָן מְעַלְנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְתוּם פִּזְזָת מִשְׁטָנִינוּ וּמִקְטָרִינוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּלָהָ דָּבָר וְחַרְבָּ וּרְעֵב וּשְׁבֵי וּמִשְׁחָה וְעֹז וּשְׁמֹד מְבָנֵי בְּרִיתְךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְנֻעַ מִגְּפָה מִנְחָלָתָךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְלָח וּמִתְלָל לְכָל עֲנוֹתָינוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִתְחָה וְהַעֲבָר פְּשָׁעָינוּ וּמִתְאַתָּנוּ מִנְגָּד עִינֵּינוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִיחּוֹק בְּרַחְמֵיךָ הַרְבִּים בְּלָ שְׁטָרִי הַכּוֹתִינוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ תְּחִזְרֵנוּ בְּרַשּׁוֹכָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלָמָה רְפָאָה שְׁלָמָה לְחוֹלִי עַמָּךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרְעַ רֹעַ גָּזַר דִּינָנָג.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טֹוב לְפָנֵיךָ.

לתענית צבור:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ לְחַיִם טוֹבים.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ לְגַאַלָּה וּוּשְׁעָתָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ לְפָרָגָה וּבְלָכָלה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ לְזִכְוֹת.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ לְסָלִיחָה וּמִחְילָתָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַצְמָה לְנוּ יְשֻׁעָה בְּקָרֶב.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַרְמָגָן יְשָׁרָאֵל עַמָּךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַרְמָגָן קָרְנוּ מִשְׁיָחָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַלְאָיָדֵינוּ מִבְּרָכּוֹתִיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַלְאָא אַסְמָנִינוּ שְׁבָעָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁמָעָ קָלָנָגָה הוֹסֵרְךָם עַלְיָינָג.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָבֵל בְּרַחְמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תִּפְלָתָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ פָּתָח שַׁעֲרֵי שָׁמִים לְתִפְלָתָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכָרְנוּ בַּי עַפְרָ אַנְחָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ נָא אֶל תִּשְׁבִּינוּ רַקְם מַלְפָנֵיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ תְּהָא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שָׁעָת רְחָמִים וְעַת רְצֹן מַלְפָנֵיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חָמוֹל עַלְיָינוּ וְעַל עַוְלָנָנוּ וּטוֹפָנָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הָרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחוֹם עַל יְחִידָךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל קְדוּשָׁשָׁמָה.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ נָקֵם לְעַיְינֵינוּ נְקָמָת דָּם אַבְּרָהָם חֲשִׁוףָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אָם לָא לְמַעְנָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וּהְשִׁיעָנָנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רְחָמִיקָה הַגָּדוֹלָה, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁגָרָא עַלְיָינָג.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ אַזְנָבָר אַזְנָבָר.

לזכות פניה פרומא בת סימא רחל

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גָּד, צר לִי מֹאֲד, נַפְלָה נָא בִּיד יְיָ, בַּי רַבִּים רְחַמֵּי, וְבַד אָדָם אֶל אָפָלָה.

רוחם ותנוון, חטאתני לְפָנֶיך, יְיָ מֶלֶא רְחַמִּים, רַחֲם עַלְיִ וְקַבֵּל תְּחִנּוֹנִי. יְיָ אֶל בָּאָפָךְ תָּכִיחַנִּי, וְאֶל בָּחִמָתְךָ תִּיפְרַנִּי. חַנְגִּי יְיָ כִּי אָמַלְלָ אָנִי, רֶפְאָנִי יְיָ, כִּי נְבַחַלָו עַצְמִי. וְנְפַשֵּׁי נְבַחַלָה מֹאֲד, וְאַתָּה יְיָ עַד מַתִּי. שָׂבַח יְיָ חַלְצָה נְפַשִּׁי, הַוְשִׁיעַנִי לְמַעַן חִסְדָךְ. כִּי אֵין בְּמֹות זָכָרָה, בְּשָׁאָול מֵי יוֹדָה לְהָ. גַּעֲתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשֶׁר חָה בְּכָל לִילָה מִטְתִי, בְּדָמָעָתִי עַרְשִׁי אַמְסָתִי. עַשְׁשָׁה מַבָּעָם עַגְנִי, עַתְקָה בְּכָל צָרָרִי. סֻרוּ מַפְנִי בְּכָל פְּעָלִי אָזָן, כִּי שָׁמַע יְיָ קֹול בְּכִי. שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי, יְיָ תְּפָלָתִי יְקָחָ. יְבָשׁו וְיְבַחַלָו מֹאֲד בְּלָאָבִי, יְשַׁבּו יְבָשׁו רְגָעָ.

שָׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שָׁמֹור שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל, וְאֶל יַאֲבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל.
שָׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שָׁמֹור שָׁאָרִית עִם אֶחָד, וְאֶל יַאֲבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּינְהָדִים שָׁמַךְ יְיָ אַלְהָנָנוּ יְיָ אֶחָד.
שָׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שָׁמֹור שָׁאָרִית עִם קָדוֹשׁ, וְאֶל יַאֲבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ, הַמִּשְׁלָשִׁים בְּשָׁלַשׁ קָדוֹשׁות לְקָדוֹשׁ.
מִתְרָצָה בְּרָחְמִים וּמִתְפִיסָם בְּתְחִנּוֹנִים, הַתְּרָצָה וְהַתְּפִיסָם לְדוֹר עֲגִינִי, כִּי אֵין עוֹזָר. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חַנְנוּ
וְעַגְנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׁים, עֲשָׂה עָמָנוּ צְדָקָה וְחַסְדָה וְהַוְשִׁיעָנָנוּ.

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָ מָה גַּעֲשָׂה, כִּי עַלְיךָ עִינְגִינִי זָכָר רְחַמִּיךָ יְיָ וְחַסְדָיךָ, כִּי מְעוֹלָם חַמְתָה. יְהִי חִסְדָךְ יְיָ
עַלְינוּ, כִּאֵשֶׁר יְחַלְנוּ לְהָ. אֶל תַּזְכֵר לְנוּ עֲוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים, מַהְר יְקַדְמוּנוּ רְחַמִּיךָ, כִּי דְלֹונָנוּ מֹאֲד. חַנְנוּ יְיָ
חַנְנוּ, כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בָזָ. בְּרַגְנוּ רַחֲם תַּזְכֵר. כִּי הוּא יְדֹעַ יְצָרָנוּ זָכָר בִּי עַפְר אַנְחָנוּ. עַזְרָנוּ אַלְהִי
יְשַׁעַנוּ עַל דָבָר כְּבָוד שָׁמַךְ, וְהַצְלָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שָׁמַךְ.

ש"ז
יְהַגְּדָל וַיַּתְקַדֵּשׁ שָׁמַה רְבָא. בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעָותָה, וַיְמַלֵּיךְ מְלֻכָתָה בְּחַיִיכָן וּבְזַמִּיבָן וּבְחַיִי דָכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמָרוּ אָמָן.
יְהָא שָׁמַה רְבָא מְבָרָךְ לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמָיָא.
יְתַבְּרָךְ וַיְשַׁתְּבָח וַיְתַפְּאָר וַיְתַרְוָמָם וַיְתַנְשָׁא וַיְתַהְדָּר וַיְתַעַלָּה וַיְתַהְלָל שָׁמַה דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעַלָּא
מִן כָּל (בְּעַשְׁיַת לְעַלָּא וּלְעַלָּא מְפָלָ) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשִׁבְחָתָא וְגַחְמָתָא, דְאָמִרָן בְּעַלְמָא, וְאָמָרוּ
אָמָן.

תַּתְקַבֵּל צְלָוְתָהָן וּבְעַוְתָהָן דָכָל (בֵּית) יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוֹהוֹן דִי בְּשָׁמִיאָ, וְאָמָרוּ אָמָן.
יְהָא שָׁלְמָא רְבָא מִן שָׁמִיאָ, וְחַיִים (טּוֹבִים) עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמָרוּ אָמָן.
עֲשָׂה שְׁלָום (בְּעַשְׁיַת יְשׁ אָמָרִים: חַשְׁלָום) בְּמַרְוּמִי, הוּא יְعַשֵּׂה שְׁלָום עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמָרוּ
אָמָן.

עלינו לשבח לאדון הכל, לחתת גדרה ליוצר בראשית, שלא עשנו לנו הארץ, ולא שמננו במשפחות האדמה, שלא שם חלכנו בהם, ונរינו בכל המונם, (שהם משתחים להבל וריך, ומתרפים אל אל לא יושיע) ואנחנו כורעים ומשתחים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נטה שמים ויסד אرض, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושבינה עוז בגביה מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו, בכתוב בתורתו: ידעת חיים והשבת אל לבך, כי הוא האלים בשמים ממעל, ועל הארץ מחתה, אין עוד.

על בן נקיה לך יי' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעbir גלוילים מן הארץ, והאלילים ברות יברתו, לתקן עולם במלכות שדי, ובכל בניبشر יקרה בשמה, להפנות אלק כל רשיין ארץ. יקרו ידו בכל ישבי תבל, כי לך תברע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניה יי' אלהינו יברעו יפלג ולכבוד שמה יקר יתגנו ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עלייהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, וואלמי עד תמליך בכבוד, בכתוב בתורתך, יי' מלך לעולם ועד. ונאמר, והיה יי' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי' אחד, ושמו אחד.

אל תירא מפחד פתאם, ומישאת רשעים כי טוב. עטו עזה ותפר, דבריו דבר ולא יקום, כי עטנו אל. ועוד זקנה אני הוא, ועוד שיבח אני אסבל, אני עשית ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

קדיש יום
יתגadel ויתקדש שמה רבא. בעלה מא די ברא ברועתי, ימלך מלכותיה בחיקון ובוימיכון ובחי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו Amen.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא.

יתברך וישבח יתפאר ויתרומם ויתגשא יתתדר ויתעלח יתחלל שמה לקדשא ברייך הוא, לעלה מן כל (בנעשית לעלה ולעלה מבל ברכותא ישירתא תשבחתא וגחה מתא, דאמירן בעלה מא, ואמרו Amen).

יהא שלמא רבא מן שמייא, ותים (טובים) עלינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen.
עשה שלום (בנעשית יש אומרים: הפלום) במרומי, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen.